

D O V E

IMÂM 'ALÎ
IBN ABÎ ṬÂLIB

Prijevod i esej O dovi:
MELIKA SALIHBEG BOSNAWI

(f r a g m e n t i)

JUTARNJA DOVA
Dua' aṣ-ṣabâh

U ime Allāha, Svemilosnog,
Milostivog

O Allāh! O Onaj Koji je
ispružio jezik jutro
u govor njegova svitanja,

i raspleo ulomke mrkle noći
u pomrčine njezina
zamuckivanja,
i usavršio izradu nebeskog
svoda u razmjerama njegova
gizdanja,
i isijao sjaj sunca kroz
svjetlost njegova
rasplamsavanja!
O Onaj Koji je dokazao Svoje
Bíće Svojim Bíćem,
i čist je od istorodnoti sa
Svojim stvorenjima,
i nadilazi podudarnost sa
Svojim svojstvima!
O Onaj Koji je blíz putovima
mnijenja, a dalek od treptaja
očiju, i zna što će biti prije no
što se zbude!

O Onaj Koji me uspavljuje u
kolijevkama Svoje zaštite
i okrilja,
i budi me za ono što mi je
darovao iz Svoje darežljivosti
i dobročinstva,
i odvraća od mene zlu šaku,
Svojom rukom,
i Svojom vlašću!
Neka je blagoslov, o Allāh,
na dokaz za Te u najmračnijoj
noći,
i onog koji se, od Tvojih uža,
drži za nit najdužeg plemstva,
i čista je plemenita roda s
vrha granitnih pleća,
i čvrsta koraka na skliskim
mjestima u prvom vremenu!
I na njegov rod, izvrsni,
izabrani, pobožni!

I otvori za nas, o Allāh,
krila vrata jutra, ključevima
milosti i napretka!
I ogrni me, o Allāh,
najboljom odjećom upute
i čestitosti!
I usadi, o Allāh, tako Ti
Tvoje veličanstvenosti,
vrela poniznosti u pojilo
moga bašćovana!
I učini, o Allāh, teći, u strahu
pred Tobom, iz kutova mojih
očiju suze žalosnice!
I ukroti, o Allāh,
remenima smjernosti, moju
plahovitu nespretnost!
Moj Bože! Ako Tvoja
svemilost ne započne za me s
lijepim uspjehom,

pa ko da me povede Tebi
jasnim putom?
I ako me Tvoje oklijevanje
izruči vodjstvu moje nade
i želje,
pa ko da poništi moja
pokliznuća od spoticanja
moga inata?
Ako bi me Tvoja pomoć
napustila u boju protiv duše
i Šajtāna,
tad bi me razočarenje u Te
predalo onom gdje su teškoća
i lišavanje.
Moj Bože! Vidiš li Ti mene
dolaziti Tebi doli od tamo
gdje su nade?
Ili se hvatati za krajeve
Tvojih uža, osim kad me
moji grijesi odvuku

iz kuće sjedinjenja!
A kako hrđava je jahalica što
ju je uzjahala moja duša;
iz svoje strasti!
I teško njojzi zbog
uljepšavanja svojih mnijenja
i želja!
I neka je prokleta zbog
drskosti spram svoga
Gospodara i Zaštitnika!
Moj Bože! Ja kucam na vrata
Tvoje milosti rukom moje
nade, i bježim Tebi, tražeć
utočište od mojih
prekomjernih strasti,
i hvatam se prstima moje
ljubavi za krajeve Tvojih uža.
Pa prijedji, o Allāh, preko
posrtaja i greški koje počinih,

i sačuvaj me od saplitanja
moje halje!
Pa, uistinu, Ti si moj
Gospodin, i moj Zaštitnik,
i moje Uzdanie,
i moja Nada!
I Ti si Cilj moga traženja,
i moje žudnje,
u mom onostranom, i u mom
ovostranom, boravištu!
Moj Bože! Kako da Ti otjeraš
uboga prosjaka koji traži u
Tebi utočište od grijeha;
bježeći?
Ili kako da razočaraš tražitelja
upute koji dolazi na Tvoj
prag; trčeći?
Ili kako da odbiješ žedna koji
dolazi na Tvoja pojila;
malaksajući?

Nipošto! Ta Tvoja su pojila
puna za teških suša.
I Tvoja su vrata otvorena za
traganja i proniknuća.
I Ti si Cilj tražnji,
i Predmet želja!
Moj Bože, evo uzda moje
duše; ja sam ih svezao
uzlovima Tvoje volje!
I evo optužbi mojih grijeha;
ja sam ih odbio Tvojim
oprostom i svemilošću!
I evo mojih strasti koje
obmanjuju; ja sam ih povjerio
pragu Tvoje prefinjenosti
i dobrote.
Pa učini, o Allāh, ovo moje
jutro spustiti se na me sa
sjajem upute,
i sigurnošću u dînu,

i u ovom svijetu,
a moju noć štitom od
lukavštine dušmâna,
i branikom od razornih strasti!
Uistinu, Ti si moćan nad onim
što hoćeš.

Ti daješ kraljevstvo kome
hoćeš, i oduzimaš kraljevstvo
od koga hoćeš,

i uzvisuješ koga hoćeš,
i unizuješ koga hoćeš.

U Tvojoj ruci je dobro.
Uistinu, Ti Si nad svim
moćan!

Ti umećeš noć u dan,
i umećeš dan u noć,
i podižeš žive iz mrtvih,
i podižeš mrtve iz živih,
i opskrbljuješ koga hoćeš;
bez obračuna.

Nema boga osim Ti, slava
Tebi, o Allāh,
i pohvala Tebi!
Ko je spoznao Tvoju
odredbu, a da Te se ne boji?
I ko zna ono što si Ti, a da
ne strepi od Tebe?
Ti Si spojio, Svojom moći,
razdvojeno, i otcijepio,
Svojom prefinjenošću,
svitanje,
i rasvijetlio, Svojom
plemenitošću, noćnu tminu.
I pustio da poteku vode,
iz tvrdih stijena; slatke
i grkoslane,
i spustio iz kišnih oblaka
vodu; obilnu.
I učinio Sunce i Mjesec, za
stvorenja, lampom; blistavom.

Ne iskusivši u onom što Si
radio malaksalost,
niti oporavljanje.
Pa, o Onaj Koji je sam
u časti i opstanku,
i Koji je potčinio Svoje
robove smrću i nestajanjem,
blagoslovi Muḥammada i
njegov rod, bogobojazni!
I čuj moj poziv, usliši moju
dovu, i uništi moje dušmāne!
I obistini, iz Svoje dobrote,
moju nadu, i moju želju!
O Najbolji od onih koji su
pozvani otkloniti štetu,
i Nado u svakoj teškoći i lasti
od Tebe: ja upućujem moju
potrebu, pa ne ostavi me bez
Svojih uzvišenih darova,
zdvojna!

O Plemeniti!

O Plemeniti!

O Plemeniti!

Tako Ti Tvoje svemilosti,

o Najmilostiviji od

milostivih!

I neka je blagoslov Allāhov

na najbolja Njegova

stvorenja,

Muḥammada, i rod njegov,

sav!

*(Zatim treba pasti nice, i na
sadždi izgovoriti slijedeće:)*

Moj Bože! Moje je srce

pokriveno, i moja duša

poročna, i moj razum

poražen, i moja strast

pobjedonosna,

i moja poslušnost mala,
i moja neposlušnost velika,
i moj jezik odobrava grijehe.
Pa kakav mi je usud,
o Pokrivatelju nedostataka,
I Znalče skrivenog,
I Raspršitelju briga?!
Oprosti moje grijehe,
sve odreda,
Tako Ti svetosti
Muḥammada,
i Muḥammadova roda!
O Oprostitelju!
O Oprostitelju!
O Oprostitelju!
Tako Ti Tvoje svemilosti,
o Najmilostiviji
od milostivih!

(Sarajevo, lipanj 1991-
London, prosinac, 1991)